

ПЕНКА СТАНЧЕВА

„Моите картички са посланието, което в края на годината искам да изпратя към всички“

Започнахме да получаваме авторските коледни картички на Пенка Станчева преди години, по времето, когато този мил старомоден обичай още не беше изчезнал. Тогава се откряваха сред множеството със своята лаконична графика и винаги ясно изведена идея. Бяха от тези, които ти е жал да изхвърлиш след Новата година и както се оказва, мнозина ги пазят. Днес, когато почти никой не праща хартиени картички, специалните послания на Пенка, мислени и композирани с типичния за нея усет за детайл, носят особено излъчване на нещо лично, споделено само с избрани хора. Всяка година ги получавам между вестта и триста души – приятели, партньори, клиенти.

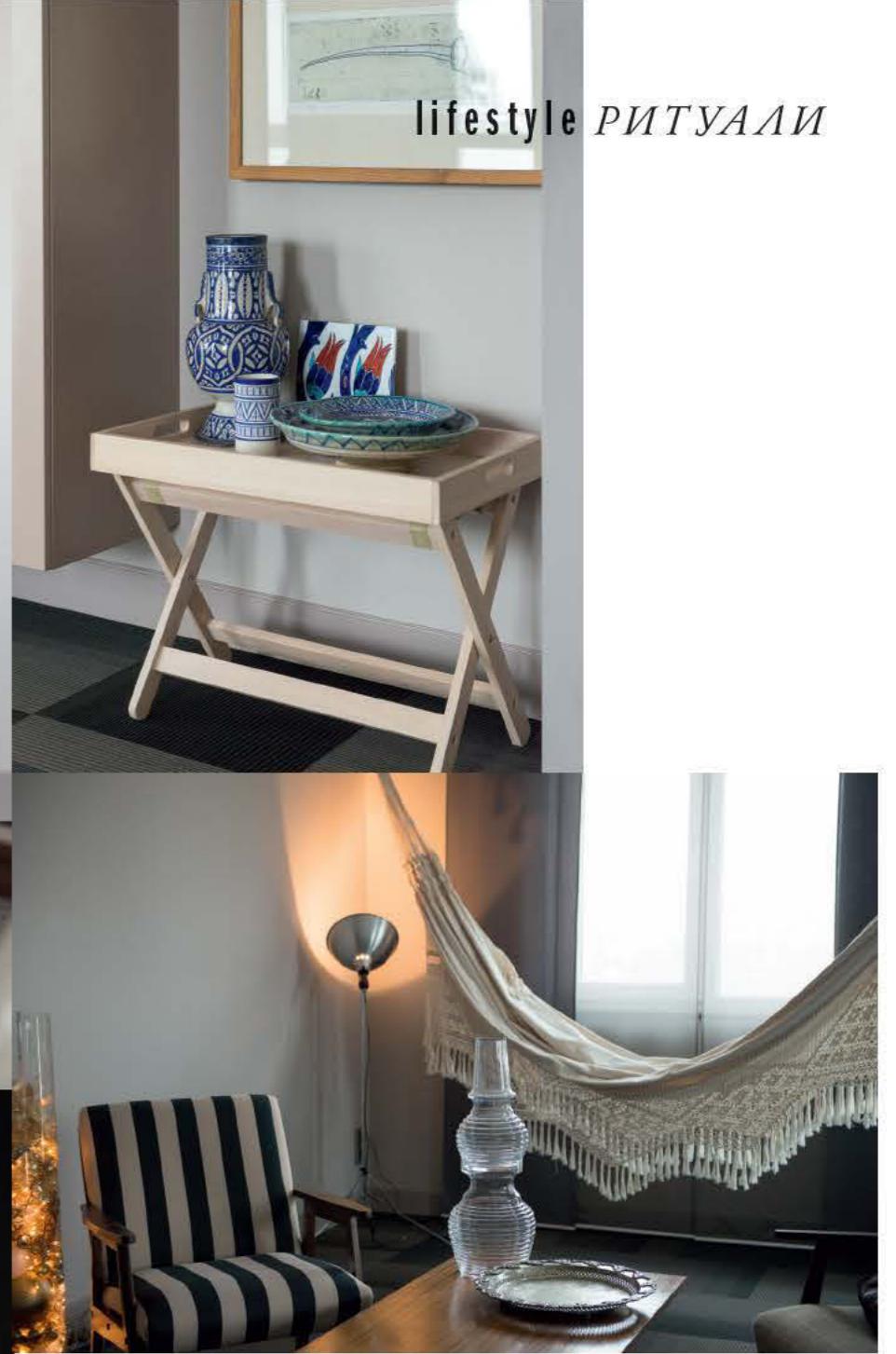

„Започнах през 2005 г., но за съжаление не съм запазила първата картичка. Беше квадрат, през който минаваха малки графични силуети на сървета с опадали листа, строени в редичка „по архитектурному“. Продължаваха и на гърба на картичката и там само едно сърво в реда беше сребърно. Тогава идеята ми доиде спонтанно и всичко се получи лесно. Трудното доиде на следващата година, когато със Спиро Петров редихме снежинки до припадък. После правихме една с Борис Мисирков. Беше голямо приключение, защото се оказа, че е много трудно да се печата фин бял рисунък върху черен фон. През 2008 г. в офиса имаше конкурс за коледна картичка и много недемократично спечелили аз, след като я нарисувах на един обяд, направо в ресторантата.“ Тогава проблем се оказа да намери подходящ плик, защото форматът е голям, и се налага да направи специални коледни лепенки, за да я опаковат за изпращане. „През

„ТАЗИ КАРТИЧКА Е ВДЪХНОВЕНА ОТ ОБЛОЖКАТА НА ЕДИН ДИСК НА PINK MARTINI, НО ТЯХНАТА Е МНОГО ПО-ВЕСЕЛА.“

последните три години идват ми са доста графични и успявам да ги реализирам благодарение на търпението и подкрепата на приятелката ми Биляна Сабова.“ В офиса си Пенка Станчева пази целия архив на

проекта „Коледни картички“: окончателните и работните версии, неосъществените варианти. Помни и перипетиите при отпечатването им. Разказва ни историята на картичката с ѝлти звезди на тъмносин фон. „Трябващо ми жълт плик, но нямаше никъде, да не говорим пък за същия нюанс на жълтото. Накрая едва намерих някакви пликове и когато картичката излезе от печат, оказа се, че съвсем случайно се е получило точно това жълто. Сега знам. Миналата година картичката беше в червено – първо купих пликовете, после направих цветата.“ Награвите върху картичките винаги са много важни – мили, лаконични и вдъхновяващи. „Това е посланието, което в края на годината искам да изпратя към всички. Много се влияе от настроението ми в момента. И понеже през последните две години е супер важно чий дух ще оцелее, искам да предам положителна енергия на приятелите си. Отказвам да бъда тъжна и да се оплаквам.“